ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

Religiös diskussion.

Jag önskar blott, att nu helt kort
Min mening giva få.
I "Ordet Fritt", som mången gjort
Fast ingen än får rå.

Jag mången gång har suttit tyst
Och lytt på diskussion.
Men aldrig blev det resultat
När det gällde religion.

Så låtom oss på annat sätt
Ta vara på vår tid.
Ja, Axel Carlson hade rätt,
Han medhåll har av mig.

Respekt bör finnas hos en var,
För läran Gud oss gav.
Medgiv, att i en diskussion,
Den ofta smådats har.

Så nu, vår bäste redaktör,
Giv kommando, slut det är!
Med varje gagnlös diskussion;
Något nytt skall börjas här.

Då bönhör ni en liten tös,
Som länge önskat att
Se "Ordet Fritt" mer inträssant,
Jag detta motser glatt.

Monika.

Kort och gott.

Ärade redaktör!

Jag skulle vilja säga min tanke om religiös diskussion i Ordet Fritt, och det är kort och gott: Den dag som religiös diskussion införes, sluta med att sända mig tidningen.

J. Kämpe.

Om religiös diskussion.

R.N.W.M.P. Barracks,
Regina, Sask., Okt. 13, 1917.

Ärade redaktör!

Beder om plats i Ordet Fritt för följande. Som jag nu hade nöjet mottaga eder ärade tidning och däri ser, hur en del bråka om att få religiös diskussion igen i tidningen, beder jag få säga, det jag högaktar sign. J. Ocklins i Mulvihill utsago. Jag borde dock egentligen ej skriva något i detta, men till alla dem som önska den diskussionen i tidningen vill jag framställa en fråga: Hur skapas en stjärna? Nu vet jag nog, vad mången säga om detta att framställa en sådan fråga, men då är det väl så mycket lättare för dem att besvara den.

Vänskapsfullt,
S. Björkman.

Mot religiös diskussion.

Den 12 oktober, 1917.

Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg, Man.

Sender herved $5.00 i money order og torde ni godhetsfuldt kvittere min skyld for tidningen samt kreditere fremover saa langt det rækker, som vel blir til mars, 1919.

Det ser nu næsten ut til at bli slut med denne unyttige diskussion om religion. Religion er en hjertesak og den sant religiøse skriker ikke med sin religion baade i tid og utid. De skinhellige eller anti-religiøse, ja, de ha minsandten ingenting nyttigt at lære bort, saa for deres skyld blir pladsen i bladet optat til ingen nytte. Nei, sløife den der diskussionen. Bladet lider av den, dets værdi blir nedsat, læsekredsen lider av den; thi den tar plassen fra mere nyttigt læsestof. Det findes saa mange andre saker at diskutere om, som kan bli baade den enskildte og samfundet til gavn. Canada-Tidningen med sin store utbredelse kan, benyttet ret, bringe mange gode idéer omkring som vil modne og bringe velsignelse i sin tid. Men benyttet til at bedrive en saadan diskussion som den som nu har paagaaet angaaende religionen, blir den til forargelse for mange. Ikke tror jeg at nogen slutter at holde bladet om diskussionen avlyses.

Hilsen til redaktionen og læsekredsen.

Victor Johnson.
Box 68, Keewatin, Ont.

Vem är orsaken till kriget?

Ärade redaktör!

Vad som mäst sysselsätter mina tankar under dessa vargatider är just vem som mäst är orsaken till detta eländiga krig. Att välta hela skulden uteslutande på en nation torde ändå icke vara rätt. Denna brytning makterna emellan är icke en på stunden påkommande orsak, utan en stor del av de nu krigande makterna ha förberett sig en lång tid till denna jättekamp. Det var dock icke någon överraskande nyhet, när denna ödeläggande världsbrand tändes, isynnerhet när man de senaste tiotal åren i någon mån följt med de ständigt stigande rustningarna. Ett är dock sant, att Tyskland har hela tiden gått i teten, och de andra tätt i spåren och detta såsom en nödvändig plikt att värdigt möta den överdrivna rustningshjälten, som hade satt till sitt mål att krossa alla och skona ingen, som vågade spärra vägen till världsherskaretronen. Och vid närmare eftertanke, så var det icke så underligt, att U. S. A. förenade sig med de allierade alldenstund deras ursprungliga rätt kränktes gång efter annan, och för att möjligen fortare få ett slut på eländet. Jag hatar icke det tyska folket, de måste lyda lagar och regering lika som vi och alla andra. Men jag hatar den tyska regeringen för deras militarism och deras oförsynta handlingssätt emot de små nationerna. Sverige vill jag beklaga, om det är sant att de gå tyskarnas ärenden. Men ett vet jag, och det är, att de djupa lagren av det svenska folket icke äro tyskvänliga utan tvärtom. Jag var i tillfälle att inhämta detta, medan jag var hemma i Sverige där jag alltid tillhörde föreningar bland de breda lagren. Gulaschbaroner och oförsynta affärsjobbare räknar jag icke till folket. Detta är ett otyg som i alla land äro överflödiga. De äro orsaken till stora lidanden för hela folket både i de krigförande och neutrala länderna. De stå närmast den tyska militarismen, och lagarna i alla land äro så beskaffade, att de stora flyga igenom, men de små fastna. Ja, lagarna äro i sanning som ett spindelnät. Vad Sverige beträffar, så torde ställningen bliva en helt annan, om vänsterpartierna jämte Branting komma till makten. Då hoppas jag, att det blir en bättre hållning mellan det lilla Sverige och de många allierade.

O. Nyberg.

Shellbrook, d. 15 okt., 1917.

Förlöjligad.

För att icke längre än nödvändigt spela ett sorts preludium så kanske man borde gå rakt till saken. Jag erkänner gärna att min förra skrivelse bär färgen av ett förlöjligande, men på samma gång borde man väl ej påbörda artikeln vad den ej innebär ifall ej ens eget inre säger att det bort vara så.

Jag sade ej att det var otillbörligt att skriva mot en död mans bok, liv och verk, utan att möjligtvis tystnaden berodde därpå att motparten, materialförskaffaren, var död, ty jag tyckte verkligen att flera borde ha kastat sig in i detta för dagen så brännande ämne. Och angående pelarna, så gav jag blott en varning, att ej använda dem och påminde att de tillhandahållas i världsmarknaden. Och nog tror jag att N. J. L. Bergen sett mera än ett, både andligt och politiskt luftslott uppstaplat därpå.

Med de socialdemokratiska åsikterna driver jag ej skoj, blott man sätter dem där de böra sättas och giver dem det värde de böra hava, ty alla sanna rättsprinciper tillhöra människans religiösa sida och äro de djupa ådrorna i människan.

Värdelösa bliva socialisternas principer, huru vackra de än må vara i både tal och skrift, så länge de blott äga en ytlig form och sken. Där behöves ingen vidare brobyggnad för dessa utvärtes kristna och dessa gudsförgätna socialister för att de skola kunna mötas. Nej, de kunna skaka hand med varandra rätt nu, ty de stå redan nu på gemensam mark.

Sanningen är den antingen vi vilja erkänna den eller ej, att människan är en fallen varelse. Det låter ju både behagligt och vackert, då man med hänförelse och under känslosvall proklamerar att människan är god, särskilt de fattiga, och att det är systemet som är roten till det onda och försäkrar att när vi få ett gott system, så återfå vi paradiset. Det är detta som ter sig så löjligt för mig; ty jag kan ej tro att systemet skapat sig självt ont, och det i trots av människors ömsesidiga broderliga rättskänsla och välvilja. Jag tror däremot att systemet är ett troget porträtt av människans illfundighet och fördärvade natur.

Kläd arbetare och arbetsgivare, regering och undersåtar i socialists eller vilken annan partikläddnad som hälst under deras nuvarande sinnelag och vi skola finna samma förtryck under en ny form.

Det finnes sådana som se genom vad så berömvärt kallas optimistiska glasögon och de tala med sådan hänförelse om vad de veta deras åhörare vilja lyssna till, nämligen om den härliga framtid som ligger bortom detta blodiga krig, men jag, fattig som jag är, har ej kunnat skaffa mig ett par sådana glasögon, och till råga på det tråkiga, ha några som betraktat mina ögon på närmare håll sagt mig, att jag aldrig skulle kunna använda sådana glas, emedan mina ögon äro små och enformiga, så att de ej kunna uppfånga bilderna och föremålen som formas i dessa kristallklara glas. Jag får därför i skumrasket av min ålderdom sitta och stirra på tingen just som de nu te sig och som var man vet, så blir det inga ljusbilder av mörka föremål. Jag tycker mig se en ständigt växande nöd. Kriget har tagit icke blott nationernas söner och döttrar, de förstnämnda äro dödade, stympade och lemmalytta. En del av de sistnämnda äro förnedrade och en stor del av dem frånrövade en passande väns och makes sällskap genom livet. Jag ser miljontals av barn i saknad av sant faderskap i sällskap med ett ljumt delat modershjärta. Jag ser också att kriget har lämnat stora moraliska sår och bulnader på mänsklighetens stora kropp. Därtill må läggas att förtryckaren är kvar och det synes mig som om han ännu håller på att växa. Kapitalisten som alla så innerligt omhuldat och kämpat till blods för att skydda, han är kvar större än någonsin. Föraktet och misstron är kvar, förödelsen, hatet och förbannelsen äro kvar. Varnings och rättsropet från massan blir allt svagare, men kanske är jag lomhörd. Vem vill och vågar sig på och sätta upp stoppsignalen för det tåg i vilkas fraktvagnar man inföst arbetare som kallas I. W. W. De flästa tro ju att kompanier och bolag hava rätten och arbetaren allt vad han behöver i den här världen är en säck för att packa arbetskläder och en filt i som få tjäna som bädd de timmar som han slumrar från arbetet. Ja, om de flästa icke tro det, så tiga de åtminstone därvid. Bron på vilken de kristna och socialisterna kunna mötas och arbeta för det godas seger, är byggd på sanning och rätt. Må vi ömsesidigt älska att se det sanna och rätta varhälst det uppenbaras!

Innan jag nedlägger pennan vill jag inför läsekretsen få giva N. J. L. Bergen erkännande i de sociala frågor han behandlat och säga, att jag delar i mångt och mycket samma åskådning, vilket både Bergen och andra som känna mig väl veta. Vi skiljas däri att han giver socialisterna äran och äganderätten till dessa principer och följaktligen den slutliga segern. Och jag vidbliver att dessa principer tillhöra en sann och levande kristendom.

N. J. Thornquist.

Professor Lagers senaste bedrift

Herr redaktör!

I Canada Posten av den 16 okt. skriver professor C. H. Lager vid Brandon College bl. a.:

"....En tacksam skolungdom skall alltid minnas och erkänna dem (Canada Posten och Norröna) som sanna kulturbärare."

Och detta efter Canada Postens senaste kulturfientliga dåd! (Jag talar icke här om Norröna, som är erkänt kulturvänlig). Denna lärare vid en skandinavisk avdelning nöjer sig således icke med att söka motarbeta den enda erkänt kulturvänliga svenska tidningen i Canada, Svenska Canada-Tidningen, utan söker även agitera för en kulturfientlig publikation som Canada Posten. Vi skola icke tala om att Canada Posten ur tidningsmannasynpunkt är alldeles under isen — en sådan tidning skulle säkerligen icke kunna existera i Sverige, utom möjligen i Trosa. Det är farligt nog, men ändå farligare är det, att den ställt sig som fiende till alla svenska kultursträvanden i Canada. Det har den alltid gjort och som bekänt mer än någonsin förut i dessa dagar, då den tagit sig före att motsätta sig Svenska Nationalkomiténs av alla tänkande svenskar understödda och synnerligen lovvärda arbete. Och denna tidning kallas av en professor "sannt kulturbärande"! Skall man skratta eller gråta?

Alla svenskar i Canada äro dock icke idioter, såsom prof. Lager synes förutsätta. Det finnes en stor svensk allmänhet här i landet med både boklik bildning och hjärtats bildning, som besitter vanligt svenskt bondförstånd. Denna allmänhet genomskådar prof. Lager. Den förstår, att denne ungdomens lärare talar mot bättre vetande. Den tror icke, att herr Lager är så dum, att han verkligen anser Canada Posten vara en "sann kulturbärare". Den fattar, att detta säges endast för att främja egna små inträssen.

Det har sagts, att det svenska folket är ett sjunkande folk. Jag tror icke, att flertalet av det svenska folket i Canada kan anklagas för att vara sjunkande. Men det är fara värt att det kommer att sjunka, om herrar av prof. Lagers kaliber skola få hand om den svenska ungdomens undervisning.

Pastor Carstein har desavuerat herr Lager och gjort det på ett sätt som ej kan misstydas. Han har bevisat, att de bärande dragen hos herr Lager äro "trånghet", elakhet och osannfärdighet, och låt mig nu tillägga kulturfientlighet. Det är sannerligen att beklaga, att en man i herr Lagers ställning — lärare vid ett läroverk med skandinaviskt departement — på detta sätt skall taga avstånd från allt, vad svenska kultursträvanden heter, ställa sig solidarisk med de kulturfientliga. Om på herr Lagers plats sutte en kulturvänlig och för svenskheten förstående man, kunde han säkerligen bliva ett gott stöd för Svenska Nationalkomitén. Jag är övertygad om att denna komité nu icke vill ha något som helst med herr Lager att skaffa.

Till sist ber jag att få påpeka, att herr Lager är skyldig Norrönas utmärkte redaktör en ursäkt för att han sammanställer hans tidning med en s. k. tidning av Canada Postens valör. Men den ursäkten uteblir säkerligen. Prof. Lager kan endast smäda, icke bedja om ursäkt, även om det till full evidens bevisats att han haft orätt.

Väntande en flod av hans vanliga smuts i form av en insändare i hans kära kulturfientliga organ, nöjer jag mig denna gång med att teckna mig

Alexius.

P. S. — Jag har hört sägas, att Norrönas redaktör uppgivit, att han aldrig skrivit en rad vare sig om Brandon College eller prof. Lager. Och ändock påstår prof. Lager i Canada Posten att nämnda tidning "på ett enastående sympatiskt sätt" stött Brandon College. Åter ett vittnesbörd om den värde professorns sanningsenlighet! — D. S.

J. J. kastar smuts.

(Nedanstående smädebrev av den okända signaturen J. J. sändes nyligen till S. C. T. Vi nekade emellertid att taga in den — helst som skrivelsen icke åtföljdes av någon som helst begäran därom — ty vi publicera av princip icke smuts. Canada Posten tog emellertid emot den med uppräckta händer — den är ju så van vid så'nt! — och införde den i C. P. av den 2 okt. Vi ämnade icke svara på smädelserna, men i anledning av två frågor i den, kände vi oss manade att avgiva ett svar på dessa och tillställde svaret Canada Posten. Denna ville emellertid icke publicera det, om vi ej införde J. J:s smädeskrivelse i S.C.T. För att få fram svaret för den rätta publiken, lovade vi i hastigheten att så göra, och här se nu läsarna själva detta opus, som Canada Posten fann så utmärkt, att den tyckte, att det icke var nog med att det smutsade en tidnings spalter. Det kan ju alltid tjäna som ett exempel på J. J:s stil, då den är som bäst. — RED.)

Ärade red. av C. P.!

Förlåt att jag begär plats i Eder ärade tidning för nedanstående, vilket utgör ett svar till ett öppet brev till mig, synligt i Svenska Canada-Tidningen den 22 augusti från en viss Calle P. Brevet ifråga infördes åter i "Canada Posten" den 28 augusti av pastor Östling, vilket ännu torde vara i färskt minne hos postens läsare.

ÖPPET SVAR.

Till Calle P.,
C./o. Sv. Canada-Tidningen,
Winnipeg.

Herr Calle P.!

Hjärtligt tack för brevet, med vilket Ni hedrade mig i Eder tidning den 22 augusti. Att så oväntat mottaga bref från en så distinguerad herre som Ni, är ju en icke ringa heder. Det har dock varit för mig en gåta, vad som kunde ha bevekt Er, att på detta sätt utställa till offentlig beskådning Edert dåliga humör. — Ni var ju just hemkommen från de törstiga turisternas Mecca, Kenora, efter så veckors semester. Det är väl icke tänkbart, att det var Kenora-vattnet(?) som föranledde hjärnstormen — eller var det månne därför, att Ni skrev i rötmånaden? — Det är i alla fall en heder, att bli föremål för sådant i Eder tidning från Eder, lika visst som att bli fördelaktigt omnämnd av Er i Eder ärade tidning, har sina faror för den, som värderar sitt goda namn och renomé. —

Det är emellertid med tvekan jag fattar pennan för att besvara Edert brev. Jag tvekar, emedan jag är oviss i mitt sinne, huruvida jag bör besvara Edert brev i samma stil och ande som utmärker Edert opus i fråga. Helst ville jag skriva till Edert sådant, som kunde vara till nytta icke blott för Eder, her Calle P., utan också för dem, som i dessa spalter komma att läsa det. Men emedan detta svar i första hand gäller, Eder personligen och emedan jag önskar undvika allt missförstånd från Eder sida, nödgas jag begagna ett skrivsätt avpassat efter Eder uppfattningsförmåga, och tvingas jag därför mot min egen vilja att möta Eder på Er egen nivå.

Det är en stor förlust för våra läsare, att Ni är så ljusskygg, att Ni som en riktig skumraskligans dräng icke törs komma fram i ljuset över edert verkliga namn, eller åtminstone ett av dem — kärt barn har många namn säger ordspråket. Jag skall därför först upplysa våra läsare om, att Calle P. är redaktören själv då han vill "låta yxan gå utan att själv vilja hålla i skaftet". Alltså, ärade läsare,

Ser ni nu hans tassar;
ty Calle P. är N. F. B.
och Fredrickson när det passar.

Ni lyckönskar mig med prof. Lagers sällskap. Hjärtligt tack! Bättre sällskap kunde jag icke få, enligt vad Ni själv skrev om honom i Eder tidning vid hans ankomst hit. Eller var det kanske bara något av Edert slimmiga fjäsk, som Ni har för vana att breda Er med, då Ni tror det kan tjäna Edra inträssen? Att han nu har blivit föremål för den lymmeljournalistik, som är så betecknande för Er och Er tidning, det länder honom till stor heder.

Då jag ser huru Ni i samma nummer av Eder tidning refererar till Manitobas ärade och högt ansedde premiärminister, hon. T. C. Norris och kallar honom en "clown", (även honom höjde Ni till skyarna för något år sedan) då känner jag mig verkligen hedrad, då Ni titulerar mig "publikan". Detta bevisar ju, att även Ni engång i livet har hört berättas om bibliska ting. Men kommer Ni ihåg berättelsen? Ja, så! Det var just det jag tänkte. Ni är nog bättre bekant med Kenora-vattnet och kortleken, än Ni är med bibeln. Jo, det var så här: — Det var två män engång, som levde i samma stad. Den ena av dem ansåg sig själv för att vara en av samhällets mera bemärkta män. Han trodde sig stå i teten för sitt folks kultur och upplysningsarbete, och tyckte sig vara en oumbärlig pelare i samhällsbyggnaden, varför han även tog varje tillfälle iakt att annonsera sig själv och sina bedrifter. Även på det religiösa området trodde han sig kompetent att vara andras tuktomästare. Andra, från hans typ avvikande människor, betraktade han som humbugsmakare och charlataner, och tackade Gud, att han icke var som de. Den andra mannen däremot var en liten obetydlig stackare. Han hade ingenting att skryta av, och så var han bakefter sin tid, ty han kände sig vara en förlorad syndare och trodde på Guds nåd — och så var han p u b l i k a n! Men så hände det, att profeten från Nasaret kom att möta dessa två, och Han som kunde se genom det yttre skalet, såg det var kärna i publikanen, medan den andre var bara skal. Publikanen, sade Jesus, gick benådad hem, medan storskrävlaren — — Nå ja, Ni kan ju läsa berättelsen själv; den återfinnes i det adertonde kap. av Lukas ev. Nej sök icke i gamla testamentet, detta är en av nya testamentets böcker, den är den tredje i ordningen.

Ni ställer till mig några frågor, som jag antager Ni önskar få svar på, vilket jag med nöje skall giva Eder. (1) Först vill Ni ha reda på, om jag icke "tycker" missionsprästernas resolution var tråkig och enfaldig?" — Ni menar väl predikankonferensens och missionsförbundets resolutioner emot Eder tidnings kristendomsfientliga innehåll. — Nej, bäste Calle, det tycker jag icke. "Sådant läder skall sådan smörja ha". Men säg, varför vrider Ni Er dag och natt därunder, om det vra så enfaldigt? — (2) Näst önskar Ni veta huru jag skall rösta vid nästa val. Jo, jag skall rösta såsom varje rättänkande människa alltid röstar, för det som de anse och äro övertygade om vara för landets och nationens högsta väl, utan någonsomhelst hänsyn till någotsomhelst politiskt parti. Men det är väl föga hopp, att en partidräng som Ni är, kan fatta en sådan hållning. Men nu får jag väl ingen anmodan att taga del i valkampanjen denna gång från Svenska Canada-Tidningens ledande män? Och det är ledsamt, ty därmed har jag då gått miste om ett fjärde tillfälle att avvisa en sådan uppmärksamhet. — Och nu upplysningsvis skall ag nämna; att medlemmar av Canadas "Civil Service" ha fullkomlig frihet att hava sina egna politiska övertygelser och rösta vid valurnan precis huru de vilja. Det läggés inget tryck i något avseende på dem i detta stycke.

Då jag har besvarat Edra frågor öppet och klart, frågor, som Ni själv sade voro "nåsvisa" sådana, — en sak som det för övrigt var onödigt att nämna, emedan det är allom väl bekant, att det är den förnämsta vishet Ni besitter — så anser jag mig berättigad att ställa några frågor till Er.

(1) Tycker Ni det är hederligt att kalla hon. T. C. Norris en "clown", då Ni i samma nummer tar emot välbetald annonsering från hans guvernement? (2) Varför slår Ni den hand som giver smör på Edert annars så torra bröd? (3) Behandlar Ni som regel Edra annonsörer på detta sätt? (4) Är det sant att på Svenska Canada-Tidningens tryckeri, tryckas brännvinsannonser och prislistor för brännvinspatronerna i östern på "ärans och hjältarnas språk"? (5) Är det sant att Svenska Canada-Tidningens adresslista står till brännvinsgubbarnas förfogande, för postförsändning av ovannämnda annonser till svenska hem i landet? Jag bara frågar. Frågan är ganska aktuell, alldenstund Eder tidning blivit goodtemplarorgan, och Ni predikar svensk kultur och odling nu, under goodtemplare auspicier!

I hopp att per omgående få uppriktiga svar på dessa frågor, förbliver jag med utsökt högaktning,

Eder ringa, men benådade,

Publikan.

(Följande upplysning inflöt i C. P. av den 16 oktober. Något fullständigt svar var ju knappast tänkbart på smutsen härovan. — RED.)

EN UPPLYSNING.

Winnipeg, d. 3 okt. 1917.

Herr redaktör för Canada Posten!

Hav godheten bered plats för nedanstående rader i Eder tidning.

Jag hade icke tänkt bevärdiga märket J. J. med något svar på smutskastningen i Canada Posten av den 2 oktober. Men i denna smutskastning förekomma två frågor, som närmast berora Svenska Canada-Tidningen, och därför ansåg jag det vara min plikt att med några rader beröra dessa.

Frågorna äro: 1) Är det sant, att på S. C. T:s tryckeri tryckas brännvinsannonser och prislistor för brännvinspatronerna i östern på "ärans och hjältarnes språk?" 2) Är det sant, att S. C. T:s adresslista står till brännvinsgubbarnes förfogande, för postförsändning av ovannämnda annonser till svenska hem i landet?

Det enda jag kan göra är att påpeka, att ovanstående frågor äro adresserade till fel person — och det vet J. J., ty varken "Calle P." eller S. C. T:s redaktör har något som helst att skaffa med Canada Weekly Printing Companys tryckeri, där S. C. T. tryckes, eller med S. C. T:s lista. Så långt jag har mig bekant, kunna frågorna besvaras med "nej". Om J. J. eller några andra närvisa personer vilja ha närmare upplysningar om saken, få de vända sig till S. C. T:s manager och tryckeriets föreståndare, mr P. M. Dahl, vilken inom parantes sagt har goodtemplarrekord sedan 1886.

Det är kutym, att ett tryckeri har rättighet att mottaga all laglig tryckning, och att det icke på något sätt är ansvarigt för innehållet i den tryckning, som inlämnas, så länge den är laglig. De flesta ansedda tryckerier, där de mest nykterhetsvänliga tidningar tryckas, mottaga även till tryckning priskuranter på spritvaror. Det är naturligtvis lika konsekvent som att Canada Postens tryckeri trycker "score cards" för poolrum, ehuru Canada Posten fördömer poolspel. Detta säges icke för att klandra Canada Postens tryckeri, ty det har naturligen rättighet att utföra vilken laglig tryckning som helst. Om jag själv vore föreståndare för ett tryckeri, skulle jag säkerligen följa samma princip.

Det bör även påpekas, att S. C. T. under de senaste åren varit erbjuden tusentals dollar för spritannonser, men vägrat att mottaga dessa.

Anledningen till att J. J:s brev ej blev publicerat i S. C. T. var helt enkelt den, att vi ej publicera smuts i våra spalter, och icke att Calle P. varken vågade publicera eller besvara frågorna. Calle P. har icke med saken att skaffa, kan helt enkelt icke besvara förfrågningar om saker, som han icke kontrollerar eller har kännedom om. Och det samma gäller undertecknad och Svenska Canada-Tidningen som tidning.

Vår avsikt var att genast returnera J. J:s smädeskrift, men kommo vi senare på andra tankar. Vi ansågo det vara klokast att tills vidare behålla den. Nu har emellertid detta försiktighetsskäl bortfallit, och därför blev även J. J:s dyrbara opus till honom återsänt den 2 oktober.

F. ö. kan jag icke fatta vad en man, som icke är svensk, har med svenskhet, svensk kultur eller svenska tidningar att skaffa. Mig synes, att en dylik person icke har någon som helst talan, då det kommer till dylika saker.

Det är sannerligen på tiden, att Canada Posten avvisar denne impertinente och för svenskheten i Canada skadlige dansk.

Nils F:son Brown.
Red. för S. C. T.

P. S.—För att endast som hastigast belysa J. J:s vimmelkantighet, ohederliga metoder och underliga argumentering, om nu skällsord, fräcka insinuationer och personligheter skola hedras med den benämningen, så ber jag att få påpeka, att J. J. beskyller mig för att vara en "partidräng" (dräng under det liberala partiet naturligtvis) — som vanligt utan den ringaste motivering —, men att han i nästa andedrag klandrar mig för att jag vågat kritisera Manitobas "ärade och högt ansedde" (vi ska' nog tala tyst om huru högt ärad och ansedd nu för tiden bland svenskarna) liberale premiärminister Hon. T. C. Norris. Vanliga kloka människor skulle naturligtvis säga, att detta just bevisar, att jag icke är bunden av det liberala partiet, att jag trots starka påtryckningar från visst politiskt håll lyckats hålla en självständig, frisinnad hållning i Svenska Canada-Tidningen. Jag berömde mr Norris, under det första året av hans regeringstid, ty jag ansåg, att han över huvud taget skötte sig väl. Men när han i vintras gick i storkapitalisternas, chauvinisternas och den notoriska Veterans Associations tjänst och oupphörligt skrek, att alla, som motsatte sig Dominionregeringens humbugsregistrering skulle kastas i fängelse, då förlorade han mitt och alla verkligt frisinnade människors förtroende och aktning. Hans uppträdande blir naturligtvis värst för honom själv, ty det kommer säkerligen att gå som den av den sanna demokratiens vänner verkligt ärade och högt ansedde legislaturledamoten F. J. Dixon en gång i vintras sade till mig: "Nu gå storgubbarna och veteranerna och klappa Norris på axeln, och han känner sig oändligt smickrad och går deras ärenden. Men var säker på att när det kommer till val, då rösta de aldrig på honom. Och då har han även förlorat den stora massan av folket, som förut stod bakom honom". Mr Norris visade sig även vid den stora liberala kongressen i Winnipeg i början av augusti vara en nära nog lika stor clown och vindflöjel som J. J. själv. Första dagen under kongressen talade han skarpt mot Sir Wilfrid Laurier, men han fann snart att stämningen var en helt annan vid denna kongress, och därför — hast du mir gesehen! — var han den sista dagen en stor beundrare av Sir Wilfrid. Om Norrisregeringen annonserade aldrig så mycket i Svenska Canada-Tidningen, skall varken mr Norris eller hans ministrar kunna undandraga sig kritik från Svenska Canada-Tidningen, ty denna tidning säljer sig icke för annonser, såsom vissa andra tidningar göra. Det finnes ju även enskilda personer, som sälja sig, exempelvis för ett levebröd. Dit räknas som bekant J. J. Undertecknad är icke till salu — D. S.

Det största Fonografanbud i Canada

Denna tidnings läsare ha nu ett tillfälle att få till sina hem en stor, vacker fonograf, med stort rekordkabinett, extra kraftig motor och universell tone arm. Detta instrument kostar reguliärt $100 utan rekord.

Denna tidnings läsare erhålla emellertid genom att föra denna annons till oss en av dessa magnifika instrument, nästan likt klichén, jämte 12 skivor till det mycket låga priset av $64.95. Betala endast $6.95 ooh vi skola leverera den var som helst i Winnipeg eller till järnvägsstationen. Resten kan betalas med $5 i månaden.

DRÖJ ICKE! SÄND DENNA ANNONS GENAST!

STANWOODS LIMITED
PHONOGRAPHDEPARTMENT
388 PORTAGE AVENUE WINNIPEG, MAN.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.
ALLT ARBETE GARANTERAS.

Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

FARMARE!
Sänd Eder säd i år till
ADANAC GRAIN COMPANY, LTD.
Ni kan vara säker på reell behandling.
Vår 30 års erfarenhet i spannmålsaffären står till till Eder tjänst.
Vi äro "Licensed and Bonded".
Sänd eder nästa vagnslast märkt:
Notify:
ADANAC GRAIN COMPANY, LIMITED.
1203 Union Trust Bldg., Winnipeg, Man.

Värdefull Svensk Bok FRITT!
Hvarje man borde sända efter ett exemplar af den intressanta och lärorika Svenska Rådgifvaren
"Goda Råd"
Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för mannen säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som insända namn och adress till
Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Hudar Pälsverk Ull
Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa dem till
Frank Massin
Efterskrif priser och fraktsedlar.
BRANDON, - - - - MAN.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,
N. ROSENBERG CO.,
Dr. T. W. DEACHMAN, Med. Sup't.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG
Privata och nervösa sjukdomar,
förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blås sjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.
"LIFVETS HEMLIGHETER"
en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i förseglad omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till
ROSENBERG CO., 180 No. Derborn St., Chicago, Ill., U. S. A
N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.

KRÄFTA
och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.
DR. WILLIAMS SANATORIUM, 3023 University ave., Minneapolis, Minn.

Världens Bästa Tuggtobak
COPENHAGEN

Den rikaste lukt.
Tuggtobaken som varar längst.
HOS ALLA HANDLARE.